

[Palle Simonsen]

set baseret på pris- og lønstigninger. Hvis ikke vi havde haft licensen som mekanisme, er jeg sikker på, at der ikke var kommet det pres nu også fra socialdemokratiske medlemmer af radiatorådet om en rationalisering og krav om, at der skal spares så og så mange millioner kroner. Det er simpelt hen, fordi man er bange for at gå ud med en licensforhøjelse på 14,2 pct. Havde det ligget i det almindelige finanslovsforslag, er jeg bange for, at det var gået igennem på ganske almindelig vis som så meget andet.

Voigt (FP):

Jeg havde ventet et mindre verbalt overfald fra hr. Palle Simonsen. Jeg synes, jeg gjorde det meget mildt, men jeg vil også sige til hr. Palle Simonsen, at han skulle læse sin historie lidt bedre, for det, hr. Palle Simonsen gav udtryk for nu, var jo, at det var nye tanker, der nu kom fra fremskridtspartiet. Hvis hr. Palle Simonsen havde interesseret sig for lovgivningen op igennem 1970erne, ville han vide, at vi allerede i anden samling af folketingsåret 1974-75 fremsatte et forslag, der desværre ikke kom til første behandling, fordi der blev udskrevet valg. Men så fremsatte vi det igen, og så kom det til første behandling den 19. november 1975.

Jeg synes, det er helt ude af proportioner, når man siger, at der her er tale om en nationalisering, for kendsgerningen er jo, at vi i dag har vi et monopol, som er statsstyret. Modsat mange andre partier, som hyler op om, at vi skal have brudt monopolet, har vi præcist anvist vejen ved at fremsætte et lovforslag, der hed Danmarks frie radio, som vi byggede på skulle finansieres ved reklameindtægter, et TV 2, der skulle køres af de store dagblade og fagblade.

Jeg finder, at kulturministerens og hr. Camres afvisning af vores dagsordensforslag er et slemt udtryk for hykleri. Her har man en præcis formulering med al skyldig hensyntagen til de indvendinger, der tidligere er kommet fra socialdemokratiske ordførere og fra tidligere kulturministre. Det vil jeg illustrere ved at citere fra folketingets forhandlinger den 19. november 1975, hvor daværende kulturminister, Niels Matthiasen, sagde (Folketingstidende 1975-76, sp. 1804):

»Om det andet forslag, fremsat af hr. Poulsaard og hr. Voigt, om, at Danmarks Radios licensoprævning skal ophøre fra den

1. april 1977, gælder det, at jeg er i den helt specielle situation, at jeg er enig i forslaget, men højst uenig i den nærmere begrundelse og derfor ikke kan anbefale forslaget på det givne grundlag.«

Det var altså allerede før, han kom med den redegørelse, som den nuværende kulturminister henviste til, i 1976.

Nu har vi fremsat et dagsordensforslag, der er så klokkerent, at selv et 7 års skolebarn kan forstå det, og så skal man opleve det hykleri, at socialdemokratiet vil indtage den slatne holdning at undlade at stemme, fordi det er fremskridtspartiet, der er kommet med nogle tanker, som vi er enige med socialdemokratiet om.

Jeg kan altså ikke dele den forargelse, der er kommet til udtryk fra borgerlig side om, at det er meget betegnende, at her er Danmarks to største arbejderpartier enige. Jeg vil sige til både hr. Palle Simonsen og hr. Bertel Haarder, at vi ikke har nogen specielle ønsker om at blive medlemmer af den borgerlige familie; det har jeg givet udtryk for før. Vi arbejder selvfølgelig sammen med de partier, som vi synes fremfører noget rigtigt, og det har socialdemokratiet gjort før i denne situation, og det støtter vi dem naturligvis i.

Det viser bare, at vi er et parti, der dækker hele befolkningens interesser og ikke plejer omgang med ganske bestemte partier. Vi er villige til at arbejde med partier, hvad enten de kalder sig socialdemokratiet eller det konservative folkeparti, om de ting, vi synes der er til gavn for Danmarks befolkning. Derfor kan jeg slet ikke tage mig noget af, at man giver udtryk for en vis forargelse over, at fremskridtspartiet nu skulle være enig med socialdemokratiet. Vi er selvfølgelig enige med de partier, der fremsætter fornuftige ting, og vi mener, det er fornuftigt, når socialdemokratiet i sit arbejdsprogram har stående, at man vil gennemføre det dagsordensforslag, vi her har fremsat, men vores sympati for socialdemokratiet falder unægtelig meget, når man indtager en så lunken og hyklerisk holdning, som man her har givet udtryk for.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Det skal kun være en ganske kort bemærkning. Til hr. Bertel Haarder vil jeg gerne sige tak for opklaringen. Også jeg finder